Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

uti solebat. quę fere duob' mlib' aberat. Nā hec
tantū inheremo arboresſ. licet rarę habent. tam qd
utrū sollersſ antiquitas pcuauerit. an solis natu
ra gignit ignoro. n ds pſciusſ futuroy habitandū
quoq; scis heremū hec seruis suis parauerit. Carma
iore eni parte qui int illa sereta esistunt. cū alia
ibi germina nulla succedant. istarū arboy pomis
aluntur. Ergo ubi ad illā adquā nos ospes nr ducebat
arborē puruim. leonē ibi offendimus. Quo uiso.
ego & ille dur ms intremuim. sēs ille incunctanter
accessit. nos licet trepidi secum sum. Fera paulu=
lū cernens. impata abeo modeste discessit. & esti=
tit. dū ille attigua ramis humiliorib' poma de
cerperet. cūq; plena palmis manū obtulisset. oc
currit bestia. accepitq; tā libere qm multū ani
mal domesticū. & cū comedisset. abcessit. Nos hec
intuentes. & adhuc tremtes. facile potuim agnos
cere. quanta in illo fidei uirt. & quanta in obis
esset infirmitas.

Alio quoque singulare uirū uidim paruo
tugurio. i quo nn un recipi possit. Huic
lupa solita erat astare cenanti. nec faci
le unm bestia fallebat. quin illi ad legitima hom
refectionis occurreret. & tadiu pforib' expecta
ret. donec ille panē qui cenulę superat offerret.
illa manū et labere solita. atq; ita quasi imple=
to officio. & pstita esolutione discedebat. Si forte
accidit. ut sēs ille dū frem qui ad eū uenerat
deduit abeuntē diutū abesset. & n n sub nocte
remearet. Interi bestia adesuetudinariū illud